

Sygn. akt VU 575/14

WYROK - łączny

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

sprawy z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

z udziałem zainteresowanych R. L., J. M., S. M. (1), M. M. (1), S. M. (2), W. M., H. O., R. P., S. S. (1), M. S., S. S. (2), K. W., G. W., B. Z., S. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT.

z dnia 16 stycznia 2014 roku sygn. (...)

oddala odwołania.

V U 575/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **M. S.** w miesiącach: grudniu 2010 roku, grudniu 2011 roku, grudniu 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **H. O.** w miesiącach: grudniu 2010 roku, grudniu 2011 roku, grudniu 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **S. M. (1)** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie

zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **S. S. (1)** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **J. M.** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **K. W.** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **R. L.** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **M. M. (1)** w następujących miesiącach: grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **G. W.** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **S. Z.** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **R. P.** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **S. M. (2)** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **B. Z.** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **W. M.** w następujących miesiącach: grudniu 2010 roku, grudzień 2011 roku, grudzień 2012 roku.

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne pracownika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. **S. S. (2)** w miesiącu grudniu 2012 roku.

Organ rentowy podniósł, że płatnik składek w latach 2010 – 2012 zaniżył wymienione w poszczególnych decyzjach podstawy wymiaru składek, gdyż nie uwzględnił udzielonej pracownikom pomocy finansowej w postaci świadczeń przedświadczeniowych. Świadczenia te zostały wypłacone wprawdzie z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, ale z naruszeniem przepisów ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, gdyż w oparciu o pozorne kryterium socjalne w postaci 400% minimalnego wynagrodzenia, gdyż tylko 1 pracownik w 2010 roku próg ten przekroczył. Wprawdzie progi dochodowe dotyczące dofinansowania wypoczynku dla dzieci, były ustalane za pomocą tej samej determinanty (w odniesieniu do minimalnego wynagrodzeniem), ale były trzy(do 200, 200-300, 300-400% minimalnego wynagrodzenia- powyżej 400% bez dofinansowania) i prowadziły do rzeczywistej dywersyfikacji udzielanego dofinansowania zależnego od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej. W trakcie przeprowadzonej kontroli organ rentowy ustalił, że za lata 2010-2012 pracownicy płatnika składali oświadczenia o dochodzie brutto na jednego członka rodziny, jednakże mimo posiadanej wiedzy o zróżnicowanej sytuacji materialnej pracowników, pracodawca wypłacił świadczenia przedświadczeniowe w tej samej wysokości tj. w 2010 roku 188 pracowników po 700 złotych, w 2011 roku 197 pracowników po 700 zł, w 2012 roku 212 pracowników po 800 zł. Wypłata „świadczeń przedświadczeniowych” była zatem realizowana z naruszeniem ustawy z dnia 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z dnia 28 maja 2012 roku, poz. 592 z późniejszymi zmianami), gdyż przy udzielaniu pomocy z ZFŚS nie była uwzględniana sytuacja finansowa rodziny osób ubiegających się o przyznanie stosownych świadczeń. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych tak przyznawane i w ten sposób wydatkowane świadczenia nie mogą być uznane za pomoc socjalną i tym samym wyłączone z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne, co oznacza że przyznane świadczenia nie mają charakteru socjalnego i stanowią przychód pracownika w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych. Powyższe skutkuje uznaniem, że od uzyskanego przez pracownika przychodu należy naliczyć składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne.

Płatnik składek odwołał się od powyższych decyzji, wnosząc o ich zmianę poprzez ustalenie, że wypłaty dokonane przez płatnika na rzecz zainteresowanych w miesiącach grudzień 2010, grudzień 2011, grudzień 2012 tytułem „świadczeń przedświadczeniowych” – w kwotach wskazanych w zaskarżonych decyzjach – nie stanowiły podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz skarżącego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonym decyzjom zarzucił naruszenie:

- art. 18 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 w zw. z art. 21 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm., zwanej dalej ustawą o s.u.s.) w zw. z § 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. z 1998 r., nr 161, poz. 1106 ze zm.), poprzez uwzględnienie w podstawie wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe kwot świadczeń w całości sfinansowanych ze środków funkcjonującego u płatnika składek Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, przyznanych zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z 2012 r., poz. 592 ze zm.; dalej: ustawa o zfśś);

- art. 81 ust. 1 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki społecznej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r., nr 164, poz. 1027 ze zm.),

poprzez uwzględnienie w podstawie wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne kwot świadczeń w całości sfinansowanych ze środków funkcjonującego u płatnika składek Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych przyznanych prawidłowo na zasadach wskazanych w ustawie o zfśś;

- art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267, dalej: k.p.a.), poprzez wybiórcze potraktowanie zeznań świadków oraz pominięcie dowodów niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i dokonania prawidłowego rozstrzygnięcia w sprawie - w szczególności pominięcie przesłuchania członka zarządu spółki, Pana A. G. oraz przedstawiciela załogi, Pana T. B. (1), który jako przedstawiciel pracowników brał udział w ustalaniu zasad przyznawania pomocy z zfsś z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz kryteriów jej różnicowania.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań.

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2014 roku Sąd Okręgowy na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawy z odwołania płatnika od decyzji z dnia 16 stycznia 2014 o numerach (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VU 575/14 z odwołania od decyzji z dnia 16 stycznia 2014r. nr (...).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., jako pracodawca (płatnik składek), jest zobowiązany do odprowadzania składek do ZUS z tytułu ubezpieczeń społecznych pracowników, tj. ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego oraz ubezpieczenia zdrowotnego (okoliczność bezsporna)

W Spółce (...) funkcjonuje Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych. Pracodawca każdego roku przekazywał kwotę należnego odpisu podstawowego na dany rok kalendarzowy na odrębny rachunek bankowy Funduszu (okoliczność bezsporna).

W okresie od dnia 1 kwietnia 2006 roku do dnia 31 grudnia 2010r. obowiązywał u płatnika Regulamin Gospodarowania Środkami Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych z dnia 1 kwietnia 2006r., zmieniony aneksem z dnia 19 kwietnia 2007r., 30 listopada 2007r. oraz aneksem nr (...) z 3 sierpnia 2009r., ustalony przez Zarząd Spółki G. w porozumieniu z przedstawicielem załogi T. B. (1).

Zasady gospodarowania Funduszem oraz podział środków Funduszu na poszczególne cele i rodzaje działalności socjalnej (preliminarz wydatków na dany rok) ustalał Zarząd jednostki w uzgodnieniu z przedstawicielem załogi (§ 3 i 4 Regulaminu).

Osobami uprawnionymi do korzystania ze świadczeń z ZFŚS (zgodnie z § 10 Regulaminu) byli: pracownicy, dzieci pracowników do lat 21, pod warunkiem kontynuowania nauki, pracownicy na urloпах wychowawczych oraz współmałżonkowie korzystający ze świadczeń wymienionych w § 12 pkt 2. (§ 10). Regulamin przewidywał, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach, pracodawca mógł przyznać pomoc z Funduszu innym członkom rodziny pracownika, a także emerytom i rencistom- byłym pracownikom spółki, których stosunek pracy został rozwiązany w związku z przejściem na emeryturę lub rentę (§11.)

Rozdział II Regulaminu określał przeznaczenie Funduszu. § 12 w brzmieniu ustalonym aneksem z dnia 30 listopada 2007r. przewidywał, że z Funduszu Socjalnego mogą być dofinansowywane świadczenia i usługi w postaci:

1) wypoczynku dzieci pracowników w formie:

- zorganizowanego wypoczynku dzieci i młodzieży w formie kolonii ,obozów i zimowisk, „zielonych szkół”, wczasów dla dzieci , w tym także połączonego z nauką oraz pobytów sanatoryjnych,

- wypoczynku dzieci i młodzieży do lat 15 pozostających pod opieką rodziców.

2) krajowych i zagranicznych wycieczek turystycznych wyłącznie dla pracowników i współmałżonków.

3) świadczeń rzeczowych w formie:

a. paczek świątecznych dla dzieci i młodzieży od 1 roku do lat 15,

b. bonów towarowych,

4) pomocy finansowej w formie zapomóg przyznawanym pracownikom

lub członkom ich rodzin w przypadku indywidualnych zdarzeń

losowych, klęsk żywiołowych, długotrwałej choroby lub śmierci .

Decyzja w sprawie zasad rozdziału środków Funduszu na świadczenia rzeczowe każdorazowo była podejmowana przez Pracodawcę lub upoważnioną przez niego osobę jak i upoważnioną komisję (§ 19 Regulaminu). Podstawą przyznania pomocy socjalnej finansowanej z Funduszu było złożone na piśmie oświadczenie osoby uprawnionej wraz z wyliczoną wysokością dochodów brutto przypadających na osobę w rodzinie. Wzór oświadczenia stanowił Załącznika (...) (§ 21 Regulaminu).

(dowód: Regulamin Gospodarowania Środkami Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych k.58-61 oraz załączniki k.62-65 w aktach sprawy, aneks do Regulaminu z dnia 30 listopada 2007 roku k.42 w aktach sprawy. aneks do Regulaminu z dnia 3 sierpnia 2009 roku k.48 w aktach sprawy)

W dniu 24 listopada 2010 roku Zarząd Spółki G. w porozumieniu z przedstawicielem załogi T. B. (1) postanowił udzielić pracownikom przedświątecznej pomocy materialnej finansowanej z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w zamian za bony towarowe ustalając następujące kryteria:

- przy dochodzie do 400 % minimalnego wynagrodzenia na członka rodziny- pomoc finansowa w kwocie 700,00zł

- przy dochodzie powyżej 400% minimalnego wynagrodzenia na członka rodziny- pomoc finansowa w kwocie 490,00zł

(dowód: porozumienie z dnia 24 listopada 2010 roku k.9 , zeznania T. B. (1) k.1494-1495 w aktach sprawy)

W grudniu 2010 roku płatnik składek wypłacił z (...) 190 pracownikom, w tym zainteresowanym (za wyjątkiem S. S. (2) i M. M. (1), którzy wówczas nie byli jeszcze pracownikami płatnika), świadczenie przedświąteczne w tej samej kwocie 700,00 zł. oraz jednemu pracownikowi A. B. świadczenie przedświąteczne w kwocie 490zł.;

(dowód: oświadczenia majątkowe pracowników - w aktach sprawy, wydruki list płac pracowników płatnika za listopad 2010r. – w aktach sprawy))

Od dnia 1 stycznia 2011 roku zasady korzystania z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych u płatnika określał nowy regulamin z 2011 roku ustalony jak poprzedni przez Zarząd Spółki w porozumieniu z przedstawicielami załogi reprezentującymi interesy pracowników T. B. (1).

Zakres osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń z Funduszu był taki sam jak w poprzednim regulaminie.

W rozdziale III § 12 Regulaminu wskazano, że Fundusz socjalny jest przeznaczony na:

1) dofinansowywanie świadczeń i usług s w i a d c z o n y c h na terenie kraju oraz za g r a n i c ą t j . :

a) wypoczynku dzieci p r a c o w n i k ó w w formie zorganizowanego wypoczynku dzieci i młodzieży w formie kolonii, obozów i zimowisk, „zielonych szkół", w tym także połączonego z n a u k ą oraz pobytów sanatoryjnych

b) wycieczek turystycznych wyłącznie dla pracowników i współmałżonków

organizowanych przez Pracodawcę,

c) imprez sportowo-rekreacyjnych

2) przedświąteczną pomoc finansową lub rzeczową w formie:

a) paczek świątecznych dla dzieci i młodzieży od 1 roku do lat 15

b) bonów towarowych

3) pozostałą p o m o c finansową w formie zapomóg przyznawanych p r a c o w n i k o m lub członkom ich rodzin w przypadku indywidualnych zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych , długotrwałej choroby lub śmierci.

Podstawę do naliczenia dofinansowania dzieci pracowników korzystających ze zorganizowanych form wypoczynku w formie kolonii, obozów i zimowisk stanowiły rachunki, a także inne d o w o d y potwierdzające czas trwania i poniesione koszty (§16)

Decyzję w sprawie zasad rozdziału środków Funduszu na świadczenia rzeczowe, uwzględniająca sytuacje m a t e r i a l n ą każdorazowo podejmował Zarząd.(§ 18)

Podstawą przyznania pomocy socjalnej finansowanej z f u n d u s z u było złożenie na piśmie oświadczenia osoby uprawnionej wraz z wyliczoną wysokością dochodów brutto przypadających na osobę w rodzinie zgodnie z Załącznikiem Nr(...) Przy czym dochody dzieci oraz renty i alimenty przyznane na dzieci winny być włączone do dochodów rodziny.(§ 20 ust. 1 i 2 Regulaminu). W przypadku znacznego pogorszenia się sytuacji materialnej rodziny, na wniosek pracownika, były brane pod uwagę dochody rodziny z okresu trzech miesięcy poprzedzających miesiąc przyznania świadczenia lub dofinansowania.

(dowód: regulamin z dnia 1 stycznia 2011 roku k.34-37 wraz z załącznikami k.38-41 w aktach sprawy)

W dniu 18 listopada 2011 roku Zarząd Spółki w porozumieniu z przedstawicielem załogi T. B. (2) postanowił udzielić pracownikom przedświątecznej pomocy materialnej finansowanej z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w zamian za bony towarowe ustalając następujące kryteria :

- przy dochodzie do 400 minimalnego wynagrodzenia na członka rodziny- pomoc finansowa w kwocie 700,00zł
- przy dochodzie powyżej 400% minimalnego wynagrodzenia na członka rodziny pomoc finansowa w kwocie 490,00zł.

(dowód: porozumienie z dnia 18 listopada 2011 roku k.8, zeznania T. B. (1) k.1494-1495 oraz A. G. k.1496-1497 w aktach sprawy)

W dniu 23 listopada 2012 roku Zarząd Spółki w porozumieniu z przedstawicielem załogi T. B. (2) postanowił udzielić pracownikom przedświątecznej pomocy materialnej finansowanej z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w zamian za bony towarowe ustalając następujące kryteria :

- przy dochodzie do 400 minimalnego wynagrodzenia na członka rodziny- pomoc finansowa w kwocie 800,00zł
- przy dochodzie powyżej 400% minimalnego wynagrodzenia na członka rodziny- pomoc finansowa w kwocie 500,00zł

(dowód: porozumienie z dnia 23 listopada 2012 roku k.8 , zeznania T. B. (1) k.1494-1495 w aktach sprawy)

W grudniu 2011 roku płatnik składek wypłacił z ZFŚS wszystkim pracownikom „świadczenie przedświąteczne” w tej samej wysokości tj. w kwocie 700zł..

W grudniu 2012 roku płatnik składek wypłacił z ZFŚS wszystkim pracownikom, „świadczenie przedświadczone” w tej samej wysokości tj. w kwocie 800zł..

(dowód: wydruki list płac pracowników płatnika z miesiąca listopada 2011r. i listopada 2012r. – w aktach sprawy)

Obowiązujące u płatnika kryterium podziału pomocy przedświadczonej między uprawnionych w postaci 400% minimalnego wynagrodzenia zostało zaproponowane płatnikowi przez przedstawiciela załogi T. B. (1). Pracodawca je zaakceptował. Przed ustaleniem tego kryterium T. B. (1) nie organizował w tej sprawie spotkań z pracownikami. Jedynie bezpośrednio przed wypłatą pracownikom świadczeń z tytułu pomocy przedświadczonej na tablicy ogłoszeń informowano, że wysokość pomocy zależy od tego czy wysokość dochodu na członka w rodzinie uprawnionego przekroczy 400% minimalnego wynagrodzenia – wtedy jest niższa, a jeżeli nie przekroczy tego progu – jest wyższa. Wskazywano także kwoty pomocy przedświadczonej.

Do korzystania z pomocy przedświadczonej uprawnieni byli wszyscy pracownicy płatnika, za wyjątkiem członków zarządu Spółki, który zrezygnowali z tych świadczeń.

Płatnik w spornym okresie 2010-2012 zatrudniał około 200 osób. Wśród nich najliczniejszą grupę stanowili pracownicy fizyczni - ok. 70%, następnie pracownicy administracyjni ok. 30%, a najmniejszą tzw. kadra kierownicza (ok. 10 osób).

Pracownicy fizyczni zarabiali w firmie w spornym okresie od minimalnego miesięcznego wynagrodzenia do 3500 zł. – 4000 zł. Pracownicy administracyjni otrzymywali wynagrodzenie w wysokości od minimalnego wynagrodzenia do 5000 zł. Natomiast zarobki w grupie kierowniczej kształtowały się od 5000 zł. do 10000 zł. Również sytuacja osobista i rodzinna pracowników płatnika była zróżnicowana. Różnili się zarówno posiadaniem bądź brakiem rodziny, posiadaniem dzieci oraz ilością dzieci.

W celu uzyskania pomocy przedświadczonej pracownicy składali w spornych okresach płatnikowi pisemne oświadczenia o dochodach brutto na jednego członka rodziny. Dochody w przeliczeniu na jedną osobę kształtowały się u w rodzinach pracowników płatnika od kilkuset złotych (najniższy dochód w 2012r. w przeliczeniu na osobę wynosił 271,84zł.) do kilku tysięcy złotych (najwyższy dochód w 2012r. wynosił 4800zł. na osobę). Kadrowa płatnika A. Ś. analizowała składane oświadczenia pod względem formalnym celem ustalenia w oparciu o próg dochodowy w wysokości 400% minimalnego wynagrodzenia na jednego członka rodziny wysokości należnej pracownikowi pomocy przedświadczonej.

(dowód: zeznania T. B. (1) k.1494-1495, zeznania A. G. k.1496-1497 w aktach sprawy, oświadczenia pracowników o dochodach w rodzinie za lata 2010-2012- k.253-401 (t.II), 402-589 (t.III), 590-789 (t.IV), 790-856, listy płac za rok 2010, 2011 oraz 2012 k.69-200 t.I, 201-252 t.II)

W okresie od 12 września 2013 roku do dnia 30 września 2013 roku organ rentowy przeprowadził u płatnika kontrolę pod kątem prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest ZUS. Przeprowadzona kontrola wykazała, że płatnik składek w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne nie uwzględnił przychodów osiągniętych przez zainteresowanych ze środków finansowanych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w postaci „świadczeń przedświadczonej”.

(dowód: protokół kontroli z dnia 30 września 2013 roku akt ZUS)

ZUS mając na uwadze wyniki kontroli wydał zaskarżone decyzje, w których stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonych wyniosła w stosunku do:

1. M. S.

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3656,68 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 3155,35 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4143,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3574,99 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3789,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3269,52zł.

2. W. M.

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 6044,32 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 5215,64 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 7095,80 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 6122,96 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 6440,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 5557,08zł.

3. B. Z.

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3043,84 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 2626,53 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4257,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3673,36 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3713,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3203,94zł.

4. S. M. (2)

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 2866,16 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 2473,21 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3657,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3155,62 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 800,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 690,32zł.

5. R. P.

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3527,00 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 3043,44 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4153,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3583,62 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4296,60 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3707,60zł.

6. S. Z.

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3945,00 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 3404,14 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3945,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3404,14 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4812,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 4152,28zł.

7. G. W.

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3685,00 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 3179,78 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4305,44 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3715,17 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3945,80 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3404,83zł.

8. M. M. (1)

a) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3350,00 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 2890,71 zł.

b) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3216,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 2775,09 zł.

9. R. L.

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4663,92 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 4024,49 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4660,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 4021,11 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 5090,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 4392,16zł.

10. K. W.

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4477,96 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 3864,03 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4655,56 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 4017,29 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4428,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3820,92zł.

11. J. M.

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3004,00 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 2592,15 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3350,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 2890,71 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3373,56 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 2911,05zł.

12. S. S. (1)

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3250,04 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 2804,46 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4058,28 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3501,89 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3837,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3310,94zł.

13. S. M. (1)

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 2882,08 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 2486,95 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3492,24 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3013,46 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3712,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3203,09zł.

14. H. O.

a) w grudniu 2010 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 5132,92 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 4429,20 zł.

b) w grudniu 2011 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 3977,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3431,74 zł.

c) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 4343,84 zł

- ubezpieczenie zdrowotne – 3748,30zł.

15. S. S. (2)

a) w grudniu 2012 r.

- ubezpieczenie emerytalno- rentowe, chorobowe oraz wypadkowe – po 2970,00 zł.

- ubezpieczenie zdrowotne – 2562,81 zł.

(dowód: decyzja numer: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), - akta ZUS)

Płatnik nie kwestionował rachunkowych wyliczeń podstaw wymiaru składek ustalonych przez ZUS w zaskarżonych decyzjach, a jedynie twierdził, że sporne świadczenia jako świadczenia socjalne nie powinny być wliczane do podstawy wymiaru składek (okoliczność bezsporna).

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Kwestia sporna w będącej przedmiotem osądu sprawie dotyczy podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników podlegających, z mocy art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity - Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm. - dalej „ustawa systemowa”), ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym i z mocy art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 w/w ustawy ubezpieczeniom chorobowemu i wypadkowemu, a także na ubezpieczenie zdrowotne z mocy ust. 1 i 6 oraz art. 83 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity- Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027 ze zm.).

Organ rentowy w ramach art. 41 ust. 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych może kwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składki, jeżeli okoliczności sprawy wskazują na to, że nie są one zgodne stanem faktycznym.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 w związku z art. 20 a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity - Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm. - dalej „ustawa systemowa”), podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi przychód, o jakim mowa w art. 4 pkt 9 i pkt 10 tej ustawy. Stosownie do powołanego wyżej punktu 9 art. 4 - użyte w ustawie określenie przychód oznacza przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu: zatrudnienia w ramach stosunku pracy, pracy nakładczej, służby, wykonywania mandatu posła lub senatora, wykonywania pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, pobierania zasiłku dla bezrobotnych, świadczenia integracyjnego i stypendium wypłacanych bezrobotnym oraz stypendium sportowego, a także z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności oraz umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, jak również z tytułu współpracy przy tej działalności lub współpracy przy wykonywaniu umowy. Zgodnie zaś z art. 81 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób.

W świetle art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U.2012.361 j.t.) za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za nie wykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Treść art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, nie pozostawia żadnych wątpliwości, że wartość środków pieniężnych, które pracownicy płatnika uzyskali w latach 2011-2013r. tytułem świadczeń weekendowych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych (ZFSŚ), stanowi przychód tych pracowników.

Niektóre przychody są zwolnione z podstawy wymiaru składek. Enumeratywny katalog przychodów, które nie stanowią podstawy wymiaru składek zawiera rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. I tak, zgodnie z treścią § 2 ust. 1 pkt 19 cyt. wyżej rozporządzenia, podstawy wymiaru składek nie stanowią, **świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych**. Zważywszy, że przepis § 2 ust. 1 pkt 19 cyt. wyżej rozporządzenia ma charakter wyjątku, od ogólnej zasady podlegania obowiązkowi składkowemu każdego przychodu, to na skarżącym – a nie organie rentowym - spoczywał ciężar dowodu, że wypłacone pracownikom świadczenia weekendowe mieściły się w granicach pomocy finansowej.

Definicję działalności socjalnej zawiera art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 4 marca 1994r o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (t.j Dz. U. z 2012, poz. 592). W myśl tego przepisu **działalność socjalna** to usługi świadczone przez pracodawców na rzecz różnych form wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej, sportowo-rekreacyjnej, opieki

nad dziećmi w żłobkach, przedszkolach oraz innych formach wychowania przedszkolnego, **udzielanie pomocy materialnej-rzeczowej lub finansowej**, a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe na warunkach określonych umową.

Skarżący wypłacił z ZFŚŚ wszystkim pracownikom w ramach pomocy przedświątecznej (Świąt Bożego Narodzenia) zakwestionowane przez ZUS świadczenia pieniężne, a mianowicie:

- w grudniu 2010r. w formie gotówki w kwocie 700zł., za wyjątkiem jednego pracownika A. B., który otrzymał świadczenie w niższej wysokości wynoszące 490zł.

- w grudniu 2011r. w formie gotówki w kwocie 700zł.;

- w styczniu 2012r. w formie gotówki w kwocie 800zł.;

Bezspornym jest, że w/w świadczenia zostały wypłacone przez płatnika ze środków przeznaczonych na cele socjalne. Były to bowiem środki pochodzące z odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, zgromadzone na odrębnym rachunku bankowym. Nie ulega także wątpliwości, że wypłacone świadczenia przeznaczone na urządzenie Świąt Bożego Narodzenia stanowiły dla pracowników pomoc finansową, a zatem mieściły się w ramach szeroko pojętej działalności socjalnej. Nie mniej zakwalifikowanie danego świadczenia przyznawanego w ramach funduszu świadczeń socjalnych jako mieszczącego się w ustawowej definicji działalności socjalnej, nie oznacza automatycznie, że wypłacone świadczenie realizuje cele socjalne. O tym, czy świadczenia wypłacane z funduszu świadczeń socjalnych realizują cele socjalne decyduje treść **art. 8 ustęp 1** ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Z treści tego przepisu wynika zaś, że przyznawanie **ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z Funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej** osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. Wprawdzie zasady i warunki korzystania z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu, w myśl ustępu 2 art. 8 ustawy, określa pracodawca w regulaminie, ale musi przy tym bezwzględnie uwzględniać treść ust. 1 art. 8 ustawy. Pracodawca nie może zatem ustalić zasad i warunków korzystania z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu według dowolnie wybranych przez siebie kryteriów, z pominięciem naczelnej zasady wyrażonej w art. 8 ustęp 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, że przyznawanie tych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z Funduszu zostało uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. A zatem obowiązujący u danego pracodawcy regulamin, który szczegółowo określa zasady i warunki korzystania z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu nie może być sprzeczny z treścią ustępu 1 art. 8 ustawy, co oznacza że nie może przyznawać ulgowych usług i świadczeń oraz dopłat z Funduszu w oderwaniu od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu (tzw. kryterium socjalne). O tym zatem czy dane świadczenie wypłacone z funduszu świadczeń socjalnych spełnia kryterium socjalne nie decyduje wyłącznie to, czy świadczenie jest finansowane ze środków Funduszu oraz jego cel (pomoc pracownikom), jak chce skarżący, ale także to czy zostało ono uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu.

Zasady korzystania z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych u płatnika w okresie od dnia 1 kwietnia 2006r. do 31 grudnia 2010 r. były regulowane **Regulaminem z 2006r.** uchwalonym przez (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w U. w uzgodnieniu z przedstawicielem załogi T. B. (1).

Natomiast **od dnia 1 stycznia 2011r.** zasady korzystania z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych u płatnika określał nowy **Regulamin 2011** uzgodniony przez płatnika wraz z przedstawicielem załogi T. B. (1).

Osobami uprawnionymi do korzystania z ZFŚŚ u płatnika na podstawie w/w Regulaminów byli pracownicy, w tym pracownicy na urloпах wychowawczych, dzieci pracowników do lat 21, pod warunkiem kontynuowania nauki oraz współmałżonkowie.. Środkami Funduszu administrował pracodawca.

Zgodnie z §12 Regulaminu 2006 zmienionym aneksem nr (...) środki funduszu mogły być przeznaczone na :

1. dofinansowanie wypoczynku dzieci pracowników;
2. dofinansowanie krajowych wycieczek turystycznych dla pracowników i ich współmałżonków
3. dofinansowanie **świadczeń finansowych i rzeczowych w formie:**

- paczek świątecznych dla dzieci i młodzieży do 15 lat;

- bonów towarowych dla pracowników;

4. dofinansowanie pomocy finansowej w formie zapomóg przyznawanych pracownikom w przypadku indywidualnych zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych, długotrwałej choroby lub śmierci;

Zasady rozdziału środków Funduszu na świadczenia rzeczowe zgodnie z § 19 Regulaminu 2006r. zależały każdorazowo od decyzji pracodawcy lub upoważnionej przez niego osoby oraz upoważnionej komisji. Natomiast podstawą przyznania pomocy socjalnej finansowanej z Funduszu było pisemne oświadczenie osoby uprawnionej wraz z wyliczoną wysokością dochodów brutto przypadających na osobę w rodzinie, którego wzór zawierał załącznik nr 1. Oświadczenie należało złożyć najpóźniej do 30 kwietnia każdego roku.

Regulamin 2011r. w § 12 podobnie określa cele, na które mogą być przeznaczone środki funduszu, a mianowicie :

1. na dofinansowanie wypoczynku dzieci pracowników, wycieczek turystycznych dla pracowników i ich współmałżonków organizowanych przez pracodawcę, imprez sportowo-rekreacyjnych;
2. **na przedświąteczną pomoc finansową lub rzeczową** w formie paczek świątecznych dla dzieci i młodzieży do lat 15 oraz bonów towarowych;
3. na pozostałą pomoc finansową w formie zapomóg przyznawanych pracownikom lub członkom ich rodzin w przypadku indywidualnych zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych, długotrwałej choroby lub śmierci;

Przyznanie wszystkich w/w ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z Funduszu uzależniono w Regulaminie 2011 od złożenia pisemnego wniosku o przyznanie pomocy wraz z pisemnym oświadczeniem osoby uprawnionej z wyliczoną wysokością dochodów brutto przypadających na osobę w rodzinie do dnia 30 kwietnia każdego roku (§ 8 i 20 regulaminu). Wzór oświadczenia został zawarty w załączniku nr (...) do Regulaminu 2011. Decyzja w sprawie zasad rozdziału środków Funduszu na świadczenia rzeczowe, zgodnie z § 18 Regulaminu 2011, należała każdorazowo do Zarządu Spółki i winna uwzględniać sytuację materialną.

Obowiązujący u płatnika Regulamin 2011 przewidywał wprost wypłatę z Funduszu Świadczeń Socjalnych przedświątecznej pomocy finansowej lub rzeczowej w formie bonów towarowych. Z kolei w Regulaminie 2006 taka pomoc była przewidziana w § 12 pkt 3 w postaci świadczeń finansowych i rzeczowych w formie bonów towarowych. Nie mniej na podstawie decyzji Zarządu Spółki podjętej każdorazowo z przedstawicielem załogi T. B. (1) pracownicy w spornym okresie w zamian za bony towarowe otrzymali przedświąteczną pomoc materialną finansową (decyzja z dnia 24.11. 2010r., 18 listopada 2011r. i 23 listopada 2012r.).

Regulaminy nie wprowadzały kryterium, od którego spełnienia zależała wysokość przyznawanej pomocy przedświątecznej. W tym zakresie każdy regulamin odsyłał do decyzji pracodawcy (Zarządu Spółki). To pracodawca w uzgodnieniu z przedstawicielem załogi miał każdorazowo ustalać wysokość takiej pomocy, której udzielenie zależało od złożenia przez pracownika najpóźniej do 30 kwietnia każdego roku pisemnego oświadczenia z wyliczoną wysokością dochodów brutto przypadających na osobę w rodzinie. O wysokości przyznanej pomocy zgodnie z obowiązującymi u płatnika Regulaminami winna zatem decydować sytuacja materialna w rodzinie pracownika. Zarząd Spółki w uwzględnieniu woli przedstawiciela załogi T. B. (1) ustalił w spornym okresie (2010-2012) dwa progi dochodowe, od których spełnienia była uzależniona wysokość pomocy przedświątecznej. I tak, przy dochodzie do 400% minimalnego wynagrodzenia na członka rodziny pomoc przedświąteczna była wyższa, a przy przekroczeniu tego

progu dochodowego – niższa. Wysokość pomocy przedsięwziętej zgodnie z przyjętym kryterium 400 minimalnego wynagrodzenia na jednego członka rodziny miała wynosić odpowiednio: w 2010 i 2011r. – 700zł. i 490zł. oraz 800zł. i 500zł. w 2012r.

Pod względem formalnym Regulaminy obowiązujące w spornym okresie u płatnika oraz wydane na ich podstawie decyzje ustalające kryteria przyznania pomocy przedsięwziętej w latach 2010-2012 były zgodne z treścią art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Zdaniem strony skarżącej rozdysponowanie przez skarżącego środków zgromadzonych na odrębnym rachunku bankowym Funduszu na cele socjalne wymienione w regulaminie, w oparciu o przyjęte w wydanych na ich podstawie decyzjach kryteria socjalne, przemawia za zasadnością odwołania.

Stanowisko takie nie jest uprawnione. O tym czy środki Funduszu zostały rozdysponowane zgodnie z kryterium socjalnym – jak wyżej zaznaczono- decyduje sytuacja życiowa, rodzinna i materialna **osób uprawnionych** (art. 8 ust.1 cyt. wyżej ustawy). Oznacza to, że przyjęte kryterium socjalne musi odnosić się nie do jakiegokolwiek sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej, ale do sytuacji zatrudnionych u płatnika pracowników. Kryterium socjalne musi być dostosowane do uprawnionej grupy w taki sposób, aby różna sytuacja życiowa, rodzinna, materialna poszczególnych osób wchodzących w skład tej samej grupy (pracowników płatnika) powodowała różną wysokość świadczeń, które otrzymują z Funduszu. W celu ustalenia i wyboru właściwego kryterium socjalnego pracodawca winien przed dystrybucją świadczeń socjalnych ustalić sytuację życiową, rodzinną i materialną swoich pracowników. A następnie do tak ustalonej sytuacji dobrać kryterium, które zróżnicuje przyznaną im z Funduszu pomoc. Przy czym prawidłowe ustalenie sytuacji materialnej dotyczącej posiadanych zasobów majątkowych i uzyskiwanych dochodów, sprowadza się nie tylko do ustalenia wysokości wynagrodzenia pracownika zatrudnionego u płatnika, ale dotyczy wszystkich osób, z którymi ten pracownik prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Z kolei sytuacja rodzinna to przede wszystkim liczba członków rodziny, z którymi pracownik prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Natomiast sytuacja życiowa to szczególne okoliczności, które spotykają w pewnych okresach życia człowieka powodując jej pogorszenie, np. w związku z chorobą, śmiercią członka rodziny, utratą mieszkania, utratą pracy. Dopiero te wszystkie informacje pozwalają w prawidłowy sposób ustalić kryterium socjalne, którym winien kierować się płatnik dokonując dystrybucji spornych świadczeń z funduszu socjalnego.

Z zeznań przedstawiciela załogi T. B. (1) oraz płatnika wynika, że większość zatrudnionych u płatnika składek pracowników (pracownicy fizyczni i administracyjni) to osoby o dochodach oscylujących w granicach od najniższego wynagrodzenia do 5000zł. brutto. Tylko grupa kierownicza, w skład której wchodzi ok. 10 osób zarabiała zdecydowanie więcej od 5000zł. do 10.000zł.. Pracownicy zatrudnieni u płatnika różnią się sytuacją rodzinną. Wśród pracowników są osoby niemające nikogo na utrzymaniu oraz tacy, którzy mają rodziny, w tym dzieci. Różnią się też między sobą ilością posiadanych dzieci.

Płatnik oraz przedstawiciel załogi – jak wynika z zeznań T. B. (1) (przedstawiciela załogi) oraz A. G. (członka zarządu skarżącej Spółki)- mieli rozeznanie w sytuacji materialnej i rodzinnej pracowników. Tym bardziej, że pracownicy przed przyznaniem im pomocy składali pisemne oświadczenia o wysokości dochodu na jednego członka rodziny. Pomimo to pracodawca wraz z przedstawicielem załogi na spotkaniach listopadowych w 2010r., 2011r. i 2012r. uzależnili wysokość pomocy przedsięwziętej od dochodu na jednego członka rodziny w wysokości 400% minimalnego wynagrodzenia. Jeśli zważyć, że minimalne wynagrodzenie w spornym okresie wynosiło kolejno w 2010r. – 1317zł., w 2011r. – 1386zł., w 2012r. – 1500zł., to oznacza że pracownik, którego dochód w rodzinie nie przekroczył na jedną osobę w 2010r. kwoty 5268zł., w 2011r. kwoty 5544 i w 2012r. kwoty 6000zł., otrzymał pomoc przedsięwziętą w wyższej wysokości. Nikt z pracowników fizycznych ani administracyjnych nie osiągał nawet sam dochodów w takiej wysokości, nie mówiąc o ich przeliczeniu na jednego członka rodziny. Zarobki powyżej 400% minimalnego wynagrodzenia dotyczyły zaledwie kilku osób z ok. 10 osobowej grupy kierowniczej. Nawet jednak ich dochody, po przeliczeniu na jednego członka rodziny, za wyjątkiem jednej osoby w 2010r. (A. B.), nie przekraczały tego progu.

Przyjęte przez pracodawcę przy wypłacie spornych świadczeń w 2010r., 2011r. i 2012r. kryterium (400% minimalnego wynagrodzenia), nie doprowadziło do zróżnicowania wysokości wypłaconej pracownikom pomocy przedświątecznej. Nikt bowiem z pracowników płatnika w latach 2011-2012 nie przekroczył progu 400% minimalnego wynagrodzenia na jednego członka rodziny, a w 2010r. przekroczyła je tylko jedna osoba.

Kryterium może nie różnicować wypłaty świadczeń z Funduszu i nadal mieć charakter socjalny, tylko wówczas gdy sytuacja wszystkich uprawnionych pracowników jest zbliżona, co w przedmiotowej sprawie – jak wyżej uzasadniono - nie miało miejsca. Ze złożonych przez pracowników oświadczeń majątkowych za 2012r. wynika, że dochód na jednego członka w ich rodzinach był bardzo zróżnicowany i wynosił od 271,84zł. do 4800zł. Podobnie kształtowała się sytuacja także w latach 2010-2011r. Pracowników różniły nie tylko zarobki, ale także ilość osób będących na ich utrzymaniu.

Co więcej nawet wówczas, gdy zbliżona sytuacja materialna i rodzinna pracowników może prowadzić do oceny, że przyznanie im świadczeń w tej samej wysokości nie narusza art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, o tyle winna być ona rozpatrywana indywidualnie w sposób zgodny z treścią art. 8 ustę 1 ustawy, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Oznacza to, że kryterium różnicujące wysokość świadczeń z Funduszu winno być ustalone za każdym razem – nawet gdy sytuacja pracowników jest zbliżona - na skutek analizy indywidualnej sytuacji materialnej i rodzinnej zatrudnionych u płatnika pracowników i dostosowane do tej sytuacji.

Tymczasem sytuacja pracowników płatnika nie była porównywalna, lecz zróżnicowana, a mimo to nie znalazło to odzwierciedlenia w przyznanej im wysokości pomocy z ZFŚŚ. Stało się tak z uwagi na pozorność przyjętego kryterium podziału tych świadczeń z Funduszu, co wyklucza możliwość uznania tego kryterium za mające charakter socjalny w myśl art. 8 ust 1 ustawy. Przyjęte przez pracodawcę przy wypłacie spornych świadczeń w 2010r., 2011r. i 2012r. kryterium 400% minimalnego wynagrodzenia nie było wynikiem indywidualnej analizy sytuacji życiowej, materialnej i rodzinnej uprawnionych pracowników. Kryterium to zostało ustalone w takiej wysokości nie po to, aby dostosować je do indywidualnej sytuacji i potrzeb pracowników, ale po to by wszyscy pracownicy, jak zeznał T. B. (1), w tym najlepiej zarabiająca grupa kierownicza, otrzymali pomoc przedświąteczna w takiej samej wysokości. Przed wypłatą spornych świadczeń analiza sytuacji rodzinnej i materialnej poszczególnych pracowników na podstawie złożonych przez nich oświadczeń sprowadzała się li tylko do ustalenia, czy dochód w rodzinie pracownika nie przekracza 400% minimalnego wynagrodzenia na jedną osobę. Nie spełnia to wymogu indywidualnej analizy sytuacji rodzinnej, materialnej i osobistej pracownika, o którym mowa w art. 8 ustę 1 o ZFŚŚ. W konsekwencji należy uznać, że obowiązujące u płatnika kryterium podziału pomocy przedświątecznej zostało wprowadzone bez analizy indywidualnej sytuacji rodzinnej, życiowej i materialnej uprawnionych pracowników. Sytuacja ta nie miała bowiem jakiegokolwiek wpływu na wysokość przyznanej pracownikom pomocy przedświątecznej.

Tak ustalone i przyjęte przez płatnika kryterium wypłaty spornych świadczeń z ZFŚŚ zdaniem Sądu Okręgowego nie miało charakteru socjalnego, jak tego wymaga art. 8 ustę 1 ustawy o ZFŚŚ, gdyż nie było odpowiednie dla zatrudnionych u płatnika pracowników (grupa ok. 200 osób), nie doprowadziło bowiem do zróżnicowania wypłaconych im świadczeń, mimo że ich sytuacja nie była nawet zbliżona.

Mimo zatem, że wypłacona w oparciu o kryterium 400% minimalnego wynagrodzenia pomoc przedświąteczna miała oparcie w wydanych na podstawie obowiązujących u płatnika Regulaminach decyzjach Zarządu Spółki, to z uwagi na brak charakteru socjalnego przyjętego kryterium, należy ją uznać za przyznaną w sposób spreczny z art. 8 ustę 1 ustawy o ZFŚŚ.

Płatnik jako gospodarujący środkami funduszu, nie może dokonać podziału środków z funduszu na działalność socjalną w postaci ulgowych świadczeń przedświątecznych oraz przyznać tych świadczeń poszczególnym uprawnionym pracownikom w oderwaniu od kryterium socjalnego, o którym mowa w art. 8 ustę 1 ustawy z ZFŚŚ, nawet jeżeli pozwala mu na to treść obowiązującego u niego regulaminu i wydanych na jego podstawie aktów. Swoboda regulacji w regulaminie zasad przyznawania indywidualnych świadczeń jest bowiem ograniczona ustanowioną przez ustawodawcę w art. 8 ust. 1 ustawy ogólną zasadą, że przyznawanie tych świadczeń ma być uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu.

Przyjęte w spornym okresie kryterium nie było dostosowane do potrzeb pracowników płatnika, gdyż nie realizowało kryterium socjalnego (nie różnicowało pomocy) i jako takie było sprzeczne z treścią art. 8 ustęp 1 ustawy o ZFŚS. Różna sytuacja pracowników powinna prowadzić do różnicowania świadczeń socjalnych przysługujących im z funduszu, co u płatnika nie miało miejsca.

Świadczenia z funduszu powinni uzyskiwać ci pracownicy, których sytuacja socjalna jest najgorsza, a ci których sytuacja życiowa, rodzinna i materialna została uznana za dobrą mogą otrzymać z tego funduszu świadczenia w niższej wysokości, ale też mogą ich w ogóle nie otrzymać. Fundusz Świadczeń Socjalnych jest instytucją prawną, która ma łagodzić różnice w poziomie życia pracowników i ich rodzin. Jest on wyrazem funkcji społecznej zakładu pracy, zaś jego adresatami są zwłaszcza rodziny o najniższych dochodach.

Zgromadzony materiał dowodowy wykazał zatem, iż płatnik nie dokonał w istocie indywidualnej analizy sytuacji życiowej, rodzinnej i majątkowej każdego z uprawnionych do uzyskania spornych ulgowych świadczeń socjalnych, do czego był zobligowany treścią art. 8 ustęp 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Mimo bowiem, że pracownicy składali oświadczenia o wysokości dochodów na jednego członka rodziny i ich dochody były bardzo zróżnicowane, to nie doprowadziły do zróżnicowania przyznanej im pomocy przedświadczonej.

Przyznanie przez płatnika składek spornych świadczeń bez indywidualnej analizy sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej pracowników odbyło się z naruszeniem regulaminu art. 8 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Nie zmienia tego okoliczność, że przyznanie spornych świadczeń odbyło się za wiedzą i zgodą przedstawiciela załogi T. B. (1). Płatnik składek administrując funduszem socjalnym, nie może tego czynić z pominięciem ustawy i w konsekwencji przez swoje działania uszczuplać zasoby tego funduszu, nawet jeśli odbyłoby się to przy pełnej aprobacie przedstawicieli związków zawodowych (tak. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 marca 2011 roku w sprawie III AUa 541/2010, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 czerwca 2013r. roku w sprawie III AUa 324/13, Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 2012-06-20, I UK 140/12, Opubl: Legalis).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 czerwca 2012 roku w sprawie I UK 140/2012, stwierdził, że założeniem ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych jest podział środków tego funduszu między uprawnionych według kryterium socjalnego, co wyklucza zasadę równości. Przepis art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych wyraźnie wiąże wysokość przyznawanego świadczenia (będącego pomocą finansową w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy) z rozpatrywaną łącznie sytuacją życiową, rodzinną i materialną osoby uprawnionej. Taki zaś charakter - pomocy finansowej - miały przyznane w spornym okresie przez płatnika wszystkim pracownikom świadczenia przedświadczone. Oznacza to, że ocena zgodności wydatkowanych środków powinna obejmować w niniejszej sprawie także i to, czy przyznanie świadczeń odbyło się zgodnie z kryteriami o jakich mowa w art. 8 ust 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 września 2009 roku w sprawie I UK 121/2009 (OSNP 2011/9-10 poz. 133) stwierdził, że zasada wyrażona w art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w zakresie w jakim wymaga zastosowania kryterium socjalnego indywidualnie do każdego z uprawnionych, nie doznaje żadnych wyjątków.

Naruszenie przez płatnika składek przy przyznawaniu świadczeń ulgowych finansowanych z Funduszu kryterium socjalnego, legło u podstaw ustalenia przez organ rentowy nowej wyższej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne, przez wliczenie do niej świadczeń wypłaconych zainteresowanym pracownikom przez płatnika z tytułu pomocy przedświadczonej w grudniu 2010r., w grudniu 2011r. i w grudniu 2012r. Kwoty te są niesporne.

Sporne świadczenia mimo, że zostały wypłacone ze środków ZFŚS zgromadzonych na odrębnym rachunku bankowym, a zatem prawidłowo pod względem formalnym i realizowały cele socjalne (pomoc pracownikom), to zostały przyznane bez faktycznej analizy indywidualnej sytuacji poszczególnych zainteresowanych, czyli bez zastosowania kryterium

socjalnego, do którego odwołuje się ustawa o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, co wyklucza zwolnienie tych świadczeń z obowiązku składowego.

Reasumując należy stwierdzić, że płatnik rozdysponował środki Funduszu niezgodnie z ustawą o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Sporne świadczenia zostały wypłacone wprawdzie z funduszu świadczeń socjalnych, lecz nie na warunkach wynikających z ustawy, a więc nie mogą one zostać uznane za świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w rozumieniu § 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe (por. wyrok Sądu Najwyższego z 20.06.2012r., I UK 140/12, Opubl: Legalis).

Zgodnie bowiem z dotychczasową linią orzecniczą Sądu Najwyższego, zwolnione od konieczności opłacania składek na ubezpieczenia są tylko takie wypłaty z zakładowego funduszu socjalnego, których dokonano z zastosowaniem kryterium socjalnego, tj. z uwzględnieniem sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 14.05.2012r., I UZ 15/12, Opubl: Legalis). W wyroku z dnia 19.09.2009r. (I UK 121/09, Opubl: OSN, rok 2011, Nr 9-10, poz. 133)

Biorąc zatem pod uwagę, że sporne świadczenia nie miały charakteru socjalnego, gdyż ich otrzymanie nie zależało od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu, a zatem nie wiązało się z zastosowaniem przez płatnika kryterium socjalnego z art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, należy uznać że świadczenia te stanowią dodatkowe wynagrodzenie pracownika, czyli przychód w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, który to przychód stanowi podstawę wymiaru składek zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy systemowej w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. 1998 r. Nr 161, poz. 1106 ze zm.). Nie zachodzi tu przeto wyłączenie przewidziane w § 2 ust. 1 pkt 19 wymienionego rozporządzenia. (por. też wyroki: z 16 sierpnia 2005 r., I PK 12/05, OSNP 2006 nr 11 - 12, poz. 182 i z 16 września 2009r., I UK 121/09, OSNP 2011 nr 9 - 10, poz. 133, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 2011-10-18, III AUa 851/11, Opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacji B. rok 2011, Nr 2-3, str. 82, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 29.03.2011r., III AUa 541/2010, OSA 2012/3/5, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 czerwca 2013r. roku w sprawie III AUa 324/13).

Chybionym jest zarzut skarżącego, że przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie wymagają, aby świadczenia z ZFŚS zostały przez pracodawcę przyznane pracownikom zgodnie z ustawą o ZFŚS. Rozporządzenie jako akt podwykonawczy nie może być sprzeczny z ustawą, która jest aktem wyższej rangi. Wbrew zresztą zarzutom płatnika, z treści tego rozporządzenia nie wynika bynajmniej, aby określało ono szczegółowe zasady ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w oderwaniu od ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Przepis § 2 ustę 1 pkt 19 rozporządzenia wyraźnie stanowi, że podstawy wymiaru składek nie stanowią świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych **na cele socjalne** w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Użyty w tym przepisie zwrot „na cele socjalne” oznacza, że tylko te środki wydatkowane w ramach ZFŚS nie stanowią podstawy wymiaru składek, które realizują cele socjalne. Z kolei cele socjalne są realizowane wówczas, gdy ulgowe świadczenia są przyznawane pracownikom po analizie sytuacji materialno-życiowej uprawnionego, jak tego wymaga art. 8 ust 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Nie ma racji skarżący podnosząc, że również inne świadczenia były przyznawane z ZFŚS w oparciu o zbliżone kryteria, a nie zostały zakwestionowane przez ZUS. Wprawdzie kryteria przyznawania pomocy z Funduszu były uzależnione od wysokości minimalnego wynagrodzenia, ale progi od których zależała wysokość świadczenia były zdecydowanie bardziej zróżnicowane. W Regulaminie 2006 w przypadku dofinansowania wypoczynku dla dzieci, wycieczek i imprez sportowo-rekreacyjnych, wczasów były aż 4 progi: do 200% wynagrodzenia minimalnego, powyżej 200 do 300% minimalnego wynagrodzenia, powyżej 300% do 400% minimalnego wynagrodzenia i powyżej 400%

minimalnego wynagrodzenia – wówczas jednak dofinansowanie w ogóle nie przysługiwało. Tak samo kwestie dofinansowania wypoczynku dla dzieci regulował Regulamin 2011r. W przypadku dochodu ponad 400% minimalnego wynagrodzenia na członka rodziny dofinansowanie nie przysługiwało. Wyższe kryteria dochodowe były tylko w przypadku dofinansowania wycieczek turystycznych i imprez sportowo-rekreacyjnych.

Wobec zatem braku podstaw do uwzględnienia odwołań, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.